

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Poláčkovej PhD. a členov senátu JUDr. Eleny Kováčovej a JUDr. Jozefa Milučkého, v právnej veci navrhovateľ'a: **JUDr. A. F.**, proti odporcovi: **Slovenská advokátska komora, zastúpená JUDr. E. B., advokátkou**, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia odporcu z 15. januára 2010, č. 1546/10, o odvolaní navrhovateľ'a proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 3. novembra 2010, č. k. 23Sp/26/2010-44, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre z 3. novembra 2010, č. k. 23Sp/26/2010-44 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Nitre rozsudkom z 3. novembra 2010, č. k. 23Sp/26/2010-44 podľa § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) potvrdil rozhodnutie odporcu, ktorým rozhodol podľa § 3 ods.4 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene

a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o advokácii“) nezapísať navrhovateľa do zoznamu advokátov vedeného Slovenskou advokátskou komorou z dôvodu, že nie je možné nad všetky pochybnosti prijať ten záver, že na navrhovateľa je možné hľadieť ako na osobu spoločensky bezúhonnú, ktorá je opätovne oprávnená vykonávať advokátsku činnosť.

Z predloženého administratívneho spisu, ktorý predložil odporca krajský súd zistil, že navrhovateľ bol rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 23.júna 1997 v konaní pod sp. zn. Z-2-1T 134/94 odsúdený pre trestný čin skrátania dane spolupáchateľstvom, a z časti i samostatne podľa § 3 ods. 2, § 148 ods. 1, 2 písm. a/ trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov so zaradením do I. nápravno výchovnej skupiny. Uznesením Okresného súdu Bratislava 1 z 13. februára 1998 bol v konaní pod sp. zn. Pp 142/97 podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody a bola mu určená skúšobná doba v trvaní 4 rokov. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 13. februára 1998.

Rozhodnutím Predsedníctva Slovenskej advokátskej komory z 3.apríla 1998 bol navrhovateľ vyčiarknutý zo zoznamu advokátov z dôvodov spáchania trestného činu.

Uznesením Okresného súdu v Komárne z 13.júna 2003 v konaní 1Nt 1/03, ktoré nadobudlo právoplatnosť 21.júna 2003 bolo zahladené odsúdenie navrhovateľa.

Podaním z 20.augusta 2003 navrhovateľ požiadal odporcu o opätovný zápis do zoznamu advokátov Slovenskej advokátskej komory s poukazom na právoplatné uznesenie Okresného súdu v Komárne o tom, že sa podmienene osvedčil výpisom z registra trestov. Dňa 20. októbra 2003 sa Predsedníctvo Slovenskej advokátskej komory rozhodlo nezapísať navrhovateľa do zoznamu advokátov. V dôsledku opravného prostriedku navrhovateľa Krajský súd v Nitre v konaní 11S 3/09 preskúmal rozhodnutie odporcu zo dňa 20.októbra 2003 a toto rozsudkom sp. zn. 11S 3/2009-102 zo 16. novembra 2009 zrušil a vec vrátil na nové konanie. Napadnutým rozhodnutím č. 1546/10 z 15.januára 2010 odporca opätovne rozhodol o žiadosti navrhovateľa tak, že ho nezapísal do zoznamu advokátov z dôvodu, že navrhovateľ nespĺňa podmienku bezúhonnosti potrebnú pre zápis advokáta do zoznamu advokátov uvedenú v § 3 ods. 1 písm. e/ a v § 3 ods. 4 zákona o advokácii, pretože konanie, ktorého sa dopustil navrhovateľ preukázateľne spochybňuje, že by si opätovne ako advokát čestne a svedomito plnil povinnosti advokáta.

Podľa názoru krajského súdu správny orgán rozhodol vecne správne, keď podľa § 3 ods. 4 nezapísal navrhovateľa do zoznamu advokátov, pretože osoba navrhovateľa a jeho konanie nedáva záruku, že by si plnil povinnosti advokáta čestne a svedomito, tak ako to vyžaduje zákon.

Krajský súd zdôraznil, že výkon advokátskeho povolania nie je právne nárokovateľný a vzhľadom na jeho povahu je legitímne, keď podmienky prístupu k tomuto povolaniu určí štát vo forme zákona. Zákon o advokácii, ktorý nadobudol účinnosť od 1. januára 2004 ešte sprísnil podmienky zápisu do zoznamu advokátov, a preto sa krajský súd stotožnil v plnom rozsahu s odôvodnením odporcu, že navrhovateľ svojim konaním spochybnil, že by si ako advokát čestne a svedomito plnil svoje povinnosti, pretože ako to vyplýva aj z vyjadrenia jeho samotného na pojednávaní, trestnú činnosť spáchal v rokoch 1991, teda v čase, keď vykonával funkciu prokurátora na okresnej prokuratúre a aj v období, keď bol zapísaný do zoznamu advokátov, t. j. do 3. apríla 1998. Preto podľa názoru krajského súdu, s poukazom na uvedené dôvody, ako aj s prihliadnutím na časový odstup od spáchania trestnej činnosti navrhovateľom, nie je možné nad všetky pochybnosti prijať ten záver, že na navrhovateľa je možné hľadieť ako na osobu spoločensky bezúhonnú, ktorá je opätovne oprávnená vykonávať advokátsku činnosť.

Na základe zistených skutočností, po preskúmaní zákonnosti postupu a rozhodnutia správneho orgánu, dospel krajský súd k záveru, že tieto sú v súlade so zákonom, a preto napadnuté rozhodnutie odporcu potvrdil.

Včas podaným odvolaním sa navrhovateľ domáhal, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok krajského súdu, zrušil rozhodnutie odporcu a vrátil mu vec na nové konanie a rozhodnutie, nakoľko podľa jeho názoru krajský súd sa vôbec nevysporiadal s dôvodmi uvedenými v opravnom prostriedku a síce – kedy a akého konania sa navrhovateľ dopustil, ktoré preukázateľne spochybňuje, že si nebude čestne a svedomito plniť povinnosti advokáta.

Uviedol, že svoju trestnú činnosť v minulosti nepopieral, za túto bol odsúdený, trest odňatia slobody riadne vykonal a jeho odsúdenie je zahladené, preto je potrebné naňho nazerať, ako keby trestaný nikdy nebol, a preto podľa jeho názoru podmienku bezúhonnosti spĺňa.

Tiež namietal, že odporca musí vyhovieť jeho žiadosti o zápis, pokiaľ splní zákonom predpokladané podmienky a rovnako tak mal odporca postupovať podľa zákona č. 132/1990 Zb., nakoľko rozhodoval o žiadosti navrhovateľa podanej 30. augusta 2003, t. j. ešte pred nadobudnutím účinnosti zákona o advokácii.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 OSP, preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 250l ods. 2 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods.2 a § 214 OSP v spojení s § 246c ods.1 veta prvá OSP s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk, a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nie je možné vyhovieť. Rozsudok bol verejne vyhlásený 19. októbra 2011 podľa § 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP.

Podľa § 3 ods. 1 písm. e) zákona o advokácii Komora zapíše do zoznamu advokátov na písomnú žiadosť do dvoch mesiacov odo dňa jej doručenia toho, kto je bezúhonný.

Podľa ods. 3 za bezúhonného sa na účely tohto zákona nepovažuje ten, kto bol právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin, a ak ide o obzvlášť závažný zločin, trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa, trestný čin prijímania úplatku, trestný čin podplácania a trestný čin nepriamej korupcie, ani ten, komu bolo odsúdenie za taký trestný čin zahladené alebo na ktorého sa hľadá, ako keby nebol za taký trestný čin odsúdený podľa osobitného predpisu.

Podľa ods. 4 bezúhonný na účely tohto zákona nie je ani ten, u koho je preukázateľne spochybnené, že bude čestne a svedomito plniť povinnosti advokáta.

Podľa ods. 5 bezúhonnosť sa preukazuje odpisom registra trestov nie starším ako tri mesiace.

Podľa § 80 právo dovoľávať sa ochrany na súde toho, kto nebol podľa doterajších predpisov zapísaný do zoznamu advokátov alebo do zoznamu komerčných právnikov, kto bol z týchto zoznamov podľa doterajších predpisov vyčiarknutý alebo komu bol podľa doterajších predpisov pozastavený výkon činnosti advokáta alebo komerčného právnik, nie je týmto zákonom dotknuté.

Podľa § 9 zák. č. 132/1990 Zb. o advokácii uchádzač o výkon advokácie, ktorého Komora nezapísala do zoznamu advokátov, alebo advokát, ktorého Komora vyčiarkla

zo zoznamu advokátov, s výnimkou vyčiarknutia podľa § 6 ods. 1 písm. e), alebo advokát, ktorému Komora pozastavila výkon advokácie, má právo domáhať sa ochrany na súde.

Podľa § 13 ods. 1 zákona č. 330/2007 Z. z. o registri trestov odpis registra trestov je verejná listina, v ktorej sa uvádzajú údaje o

- a) každom právoplatnom odsúdení,
- b) priebehu výkonu trestu a priebehu výkonu ochranného opatrenia,
- c) odsúdeniach, hoci podľa rozhodnutia súdu alebo na základe zákona boli zahladené.

Predmetom súdneho preskúmania je zákonnosť postupu a rozhodnutia odporcu, ktorý odmietol zapísať navrhovateľa do zoznamu advokátov Slovenskej advokátskej komory, nakoľko podľa názoru odporcu skutočnosť, že ako prokurátor a neskôr advokát páchal trestnú činnosť, spochybňuje predpoklady jeho bezúhonnosti a to aj napriek tomu, že odsúdenie bolo zahladené.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, viazaný rozsahom odvolania, preskúmal rozsudok krajského súdu, pričom nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v jeho odôvodnení, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s rozsudkom krajského súdu stotožňuje v celom rozsahu a na zdôraznenie jeho správnosti považuje za vhodné doplniť nasledovné:

Je pravdou že z dikcie § 3 zákona o advokácii, vyplýva povinnosť Slovenskej advokátskej komory (ďalej len „SAK“) zapísať do zoznamu advokátov každého žiadateľa, ktorý splní zákonom stanovené podmienky. Avšak rovnako tak z tohto ustanovenia vyplýva, že posudzovanie jednej z podmienok – bezúhonnosti, je prísne a neobmedzuje sa len na negatívny výpis z registra trestov, ako je tomu u väčšiny iných zamestnaní resp. povolání, pri ktorých sa preukazovanie bezúhonnosti taktiež vyžaduje, ale zisťuje sa jednak z odpisu registra trestov a dokonca podľa ods. 4 na nesplnenie podmienky bezúhonnosti postačuje preukázateľné spochybnenie čestného a svedomitého plnenia povinností advokáta. A takýmto spochybnením aj podľa názoru odvolacieho súdu môže byť odsúdenie žiadateľa v minulosti za trestnú činnosť, ktorú páchal v čase, keď bol prokurátorom, resp. následne aj advokátom a teda ako znalý práva si bol veľmi dobre vedomý nezákonnosti a protiprávnosti svojho konania.

Pokiaľ navrhovateľ v odvolaní namietal, že podľa jeho názoru mal odporca pri posudzovaní jeho žiadosti postupovať podľa zákona účinného v čase podania žiadosti, odvolací súd poukazuje na to, že z prechodných ustanovení zákona o advokácii nevyplýva, že by sa v konaniach o žiadostiach o zápis do zoznamu advokátov podaných do účinnosti zákona o advokácii malo postupovať podľa doterajších predpisov. Na túto skutočnosť nemá vplyv ani znenie § 80 zákona o advokácii, o ktorý navrhovateľ svoju argumentáciu opiera.

A napokon, pokiaľ navrhovateľ poukazoval na judikatúru českých súdov zaoberajúcu sa podobnou problematikou, odvolací súd pripomína, že jednak ide o judikatúru iného štátu a navyše, skutkové okolnosti prípadu uvedeného v úryvku rozsudku, ak vôbec ide o rozsudok, nakoľko navrhovateľom predložený dôkaz neobsahuje spisovú značku, dátum rozhodnutia ani označenie súdu, ktorý rozhodnutie vydal, sú úplne odlišné. Český súd totiž riešil otázku, či môže byť prekážkou bezúhonnosti, ktorú musí advokát pri žiadosti o zápis do zoznamu advokátov preukázať, disciplinárne stíhanie, ktorému žiadateľ o zápis čelil v minulosti, keď pôsobil vo funkcii štátneho žalobcu, pričom disciplinárne stíhanie (za spôsobené priet'ahy v konaní) úzko súviselo s výkonom jeho činnosti štátneho zástupcu.

Z obsahu spisového materiálu, súčasťou ktorého je i administratívny spis odporcu, je nesporne zrejmé, že krajský súd sa pri svojom rozhodovaní náležite vypořiadal so všetkými námietkami uvedenými v opravnom prostriedku. V súdnom konaní obsahom administratívneho spisu bolo preukázané, že vykonané dokazovanie bolo náležite vyhodnotené a doplnené v zmysle rozsudku Krajského súdu v Nitre zo 16.novembra 2009, sp. zn. 11S3/2009-102, v hodnotení dôkazov tak ako prvostupňový súd ani odvolací súd nezistil právne pochybenia, ani logické nesprávnosti, ani takú vadu konania, ktorá by mala vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Za týchto skutkových okolností napadnuté rozhodnutie odporcu je i podľa názoru odvolacieho súdu vydané na základe riadne a dostatočne zisteného skutočného stavu správnym orgánom a správne právne posúdené.

Preto, ak krajský súd dospel k právnemu záveru totožnému so záverom správneho orgánu a rozhodol, že preskúmaným rozhodnutím odporcu nedošlo k porušeniu zákona a chránených záujmov navrhovateľa, tento jeho názor považoval aj odvolací súd, z dôvodov uvedených vyššie, za správny.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu a postupu a rozhodnutia krajského súdu odvolací súd dospel k záveru, že krajský súd dostatočne podrobne a presne zistil skutkový stav a vysporiadal sa so všetkými relevantnými námietkami navrhovateľa.

Skutočnosti, ktorými navrhovateľ v odvolaní spochybňuje predmetné rozhodnutie krajského súdu neboli zistené v odvolacom konaní. Tieto boli totožné s námietkami, ktoré navrhovateľ namietal už v prvostupňovom konaní a s ktorými sa krajský súd náležite vysporiadal.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu navrhovateľa nevyhovel a s prihliadnutím na všetky individuálne okolnosti daného prípadu rozsudok Krajského súdu v Nitre ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 OSP a účastníkom ich náhradu nepriznal, nakoľko navrhovateľ v konaní nebol úspešný a odporcovi náhrada trov neprináleží.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 19. októbra 2011

JUDr. Alena Poláčková, PhD., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Nikoleta Adamovičová